

DOSSIER

Les dones a Barcelona. Situació sociodemogràfica

Pep Gómez. Observatori Barcelona. Observatori de les Dones. Sector de Serveis Personals

Evolució demogràfica

Actualment a la ciutat de Barcelona hi ha 805.188 dones, que representen el 53,2 % de la població. Com es pot veure a la taula 1, aquesta proporció de població femenina s'ha anat incrementant gradualment al llarg dels darrers anys. La distribució de sexes per grups d'edat és molt heterogènia. Si considerem la població de 0 a 14 anys trobem

que hi ha 105 homes per cada 100 dones, en canvi en el grup de 65 anys i més hi ha 63 homes per cada 100 dones (taula 2).

El 61 % de les persones de 65 anys i més són dones. Les dones presenten un grau d'envelliment superior al dels homes: de cada cent dones de 65 anys i més 50 tenen més de 75 anys, en canvi de cada cent homes de 65 i més anys n'hi ha 40 que superen els 75 anys (taula 3).

Les dones de 65 anys i més representen el 25 % del total de dones de la ciutat (una de cada quatre dones de la ciutat té més de 65 anys) i aquesta és l'única franja de població que té previsió de créixer. Fa vint anys les dones de 65 anys i més eren el 19 % del total de població femenina.

Taula 1.
Evolució de la població per sexe. Barcelona, 2000

Anys	Homes		Dones	
	n	%	n	%
1981	832.119	47,48	920.508	52,52
1991	775.988	47,21	867.554	52,79
1996	704.985	46,72	803.820	53,28
1998	703.231	46,71	802.350	53,29
2001	707.783	46,78	805.188	53,22

Font: Censos i padrons. Per a l'any 2001, les dades fan referència al 31 de desembre de 2000.

Taula 2.
Població per sexe i grans grups d'edat. Barcelona, 2000

Edats	Total	Homes	Dones	Homes/dones
De 0 a 14 anys	175.541	89.984	85.557	105
De 15 a 24 anys	176.140	89.491	86.649	103
De 25 a 64 anys	829.625	400.445	429.180	93
De 65 anys i més	331.665	127.863	203.802	63
Total	1.512.971	707.783	805.188	88

Font: Padró actiu el 31 de desembre de 2000.

Taula 3.
Població de 65 anys i més per sexe. Barcelona, 2000

	Dones	%	Homes	%	Total
De 65 anys i més	203.802	61,4	127863	38,6	331.665
De 75 anys i més	101.981	66,5	51.322	33,5	153.303
Sobreenvelliment	50,0	-	40,1	-	46,2

Font: Padró actiu el 31 de desembre de 2000.

Taula 4.
Esperança de vida en néixer d'homes i dones. Barcelona, 2000

	1900-1901	1980-1981	1991	2000
Total	31,6	76,5	76,8	79,1
Homes	29,8	73	73	75,3
Dones	33,4	79,4	80,2	82,6

Font: Institut Municipal de la Salut.

D'altra banda, l'esperança de vida a la nostra ciutat continua pujant (79,1 anys el 2000), i és una de les més altes d'Europa i del món. Cal considerar que la diferència entre homes i dones és de set anys (dones: 82,6 anys; homes: 75,3 anys) (taula 4).

Immigració i dona

El gener de 2002 a la ciutat hi ha 113.809 persones de nacionalitat estrangera que representen el 7,6 % de la població (taula 5). El 48 % de la població estrangera resident a la ciutat són dones, però la proporció de dones varia en funció del subcontinent

de procedència. Amèrica central, el Sud-est asiàtic i Amèrica del Sud tenen uns percentatges de població femenina molt superiors als dels homes: entre un 54 % i un 63 % de les persones procedents d'aquests territoris són dones. A l'altre extrem les dones procedents d'Àsia central, que no superen el 24 % de persones d'aquest col·lectiu (taula 6).

Natalitat i fecunditat

La natalitat a la ciutat de Barcelona ha sofert canvis importants i profunds. A començament de segle, la taxa de natalitat era del 23,7, es produïen prop de 24 naixements per cada mil habitants. L'any 1999 la taxa era del 17,0; el 1980 de l'11,1 i el 2001 del 8,3. A partir de l'any 2000 es produeix un lleuger increment tant del nombre absolut de naixements com de la taxa, tal com es pot observar a la taula 7.

Dels 12.573 naixements que es van produir a la ciutat a l'any 2000, 1.766 eren criatures de mare nascuda a l'estranger, xifra que representa un 14 % dels naixements. L'any 1990 els fills nascuts de mare estrangera representaven el 6 % del total de naixements (taula 8).

Taula 5.
Evolució de la població resident amb nacionalitat estrangera. Barcelona, 1996-2002

	Març de 1996	Març de 1997	Març de 2000	Gener de 2001	Gener de 2002	Taxa de creixement 1996-2002	Taxa de creixement 2001-2002
Total de la població estrangera	29.354	40.903	53.428	74.019	113.809	287,7	53,8
% sobre el total de la població	1,9	2,7	3,5	4,9	7,6	-	-

Font: Departament d'Estadística. Ajuntament de Barcelona.

Taula 6.
Població estrangera per subcontinent i sexe. Barcelona, gener de 2002

	Total	% d'homes	% de dones
Orient mitjà	1.147	65,7	34,3
Àsia central	11.604	76,1	23,9
Sud-est asiàtic	4.302	42,9	57,1
Nord d'Àfrica i Magrib	11.291	64,9	35,1
Àfrica subsahariana	2.244	64,7	35,3
Àfrica central i meridional	358	55,3	44,7
Amèrica central	9.003	36,6	63,4
Amèrica del sud	48.528	45,2	54,8
Europa central i oriental	6.006	51,8	48,2
Resta de països*	19.326	52,9	47,1
Total	113.809	51,8	48,2

Font: Observatori de la Immigració.

*Inclou: Unió Europea, Andorra, Islàndia, Liechtenstein, Malta, Noruega, San Marino, Suïssa, Ciutat del Vaticà, Xipre, Estats Units, Canadà i Japó.

Taula 7.
Taxes de natalitat per mil habitants. Barcelona, 1900-2001

Any	Naixements	Taxa de natalitat
1900	12.734	23,7
1975	30.237	17,0
1980	20.311	11,1
1991	12.667	7,7
1996	11.945	7,9
1997	12.161	8,0
1998	11.659	7,8
1999	12.203	8,1
2000	12.572	8,3
2001	12.564	8,3

Font: Moviments demogràfics. Departament d'Estadística. Ajuntament de Barcelona.

Les taxes de natalitat dels diferents districtes de la ciutat presenten certa variabilitat: Sarrià-Sant Gervasi és el que presenta uns valors més elevats, amb el 10,6 per a l'any 2000, i Nou Barris és el que presenta uns valors més baixos, 7,5 (taula 9).

La gran majoria de ciutats europees tenen unes taxes de natalitat més elevades que la ciutat de Barcelona (8,3), com és el cas de Copenhaguen (15,0), Amsterdam (14,1), Estocolm (11,7), Viena (9,4), Munic (9,5), Berlín (8,8),...

La variabilitat de les taxes de natalitat dels diferents territoris està influïda per les característiques socioculturals de les seves poblacions i sobretot per la composició de les estructures d'edats. La fecunditat és una altra manera d'aproximar-nos al fenomen reproductiu, ja que només es consideren les dones en edat fèrtil i no el conjunt de la població.

Taula 8.
Evolució dels naixements d'infants de mare nascuda a l'estranger. Barcelona, 1990-2000

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Naixements d'infants de mare nascuda a l'estranger	765	708	962	980	1.062	1.038	1.149	1.121	1.123	1.249	1.766
% sobre el total de naixements	6,0	5,6	7,2	7,7	8,5	8,6	9,6	9,2	9,6	10,2	14,0

Font: Observatori de la Immigració. Ajuntament de Barcelona.

Taula 9.
Naixements i taxes de natalitat per districte. Barcelona, 1998-2000

	Naixements			Taxes de natalitat		
	1998	1999	2000	1998	1999	2000
Ciutat Vella	663	704	717	7,9	8,4	8,6
Eixample	1.910	1.984	2.053	7,7	8,0	8,3
Sants-Montujic	1.278	1.320	1.393	7,7	7,9	8,3
Les Corts	607	589	628	7,4	7,2	7,7
Sarrià-Sant Gervasi	1.285	1.329	1.371	9,9	10,3	10,6
Gràcia	874	903	910	7,6	7,8	7,9
Horta-Guinardó	1.209	1.333	1.289	7,1	7,9	7,6
Nou Barris	1.220	1.289	1.279	7,2	7,6	7,5
Sant Andreu	978	1.060	1.087	7,2	7,8	8,0
Sant Martí	1.635	1.692	1.846	8,0	8,3	9,0
Total	11.659	12.203	12.573	7,8	8,1	8,3

Font: Moviments demogràfics. Departament d'Estadística. Ajuntament de Barcelona.

Taula 10.
Altres indicadors de natalitat. Barcelona, 1960-2001

Any	Taxa de fecunditat	Edat mitjana de la mare	ISF
1960	56,3	28,8	1,9
1970	67,2	28,3	2,3
1981	48,2	27,5	1,6
1986	37,0	28,7	1,2
1991	31,0	29,7	1,1
1996	31,9	31,0	1,1
1997*	32,4	31,2	1,1
1998*	31,2	31,4	1,0
1999*	32,7	31,5	1,1
2000*	34,2	31,6	1,1
2001*	34,2	31,7	1,1

ISF: Índex sintètic de fecunditat o nombre d'infants per cada dona en edat fèrtil. Dades estimades.

Font: Moviments demogràfics. Departament d'Estadística. Ajuntament de Barcelona.

La ciutat té una taxa de fecunditat de 34,2 l'any 2001, és a dir, aquest darrer any es van produir 34,2 naixements per cada mil dones en edat fèrtil; quaranta anys abans la taxa de fecunditat era de 56,3 (taula 10). L'edat mitjana de la mare en el moment del naixement de fills i filles també ha anat augmentant progressivament: fa vint anys l'edat mitjana era de 27,5 i ara és de 31,7.

Al llarg del període 1986-2001 s'ha produït un canvi substancial en el comportament reproductiu dels diferents grups d'edat. Dos grups d'edat quinquennal han incrementat la seva taxa de fecunditat, el de 30 a 34 anys i el de 35 a 39 anys, aquest últim de manera molt espectacular, un 99 %. La resta de grups han minvat la seva taxa, especialment les dones de 25 a 29 anys, que han sofert un descens del 55 % (taula 11).

Taula 11.
Taxes de fecunditat per grup d'edat. Barcelona, 1986-2001

	1986	1991	1996	1997	1998	1999	2000	2001	Variació 1986 - 2001
De 15 a 19 anys	6,86	3,6	2,9	3,4	3	3,6	4,9	6,5	-5,7
De 20 a 24 anys	34,39	20,7	12,3	12,2	11,4	11,7	15,7	16,9	-50,9
De 25 a 29 anys	96,74	75	59,4	55,5	48	47,8	45	43,5	-55,1
De 30 a 34 anys	70,69	79,8	95,1	93,9	93,7	95,3	95,3	91,5	29,5
De 35 a 39 anys	26,28	28,2	39,6	43,6	44,8	49	49,9	52,3	99,2
De 40 a 44 anys	-	4,6	6	6,6	6,2	8,4	8,6	9,1	-
De 45 a 49 anys	-	0,4	0,1	0,3	0,2	0,4	0,4	0,7	-

Font: Moviments demogràfics. Departament d'Estadística. Ajuntament de Barcelona.

L'any 2000 a la ciutat es van produir 4.313 interrupcions voluntàries de l'embaràs (taula 12). D'aquestes, 501 eren de dones d'entre 15 i 19 anys. Les interrupcions d'embaràs entre dones de 15 a 19 anys han experimentat un creixement del 35,4 % en els darrers set anys (taula 13).

Evolució de l'estructura de les llars

La família continua sent el nucli bàsic de convivència i relació en la nostra societat, tot i que ha anat adquirint uns trets diferents en la seva estructura, la qual cosa fa que ja no puguem parlar de família, sinó de "famílies" si volem fer visible les diferents estructures de llars que existeixen a la nostra societat (nuclears tradicionals amb o sense criatures, monoparentals, plurinuclears...).

En el període 1991-1996, les llars formades per parelles amb infants han tingut un decrement del 16,5 % en passar de 231.103 a 192.963 (taula 14).

Les llars monoparentals representen el 9,8 % del total de llars. El 79 % d'aquest tipus de llars estan compostes per una mare sola amb els seus descendents, però cal destacar que les llars monoparentals compostes per pares sols amb els seus infants s'han incrementat un 61 % en el període 1991-1996 mentre que el nombre de mares soles ha crescut un 5,57 % en aquest mateix període.

Les llars unipersonals representaven l'any 1996 el 23 % de les llars de la ciutat. El 2001 hi ha a la ciutat 78.919

Taula 12.
Interrupcions voluntàries de l'embaràs. Barcelona, 1994-2000

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Residents a Barcelona	3.224	3.622	2.859	3.325	3.607	3.921	4.313
Residents a Catalunya	9.474	10.483	10.527	9.993	10.508	11.738	13.066

Font: Departament de Sanitat i Seguretat Social. Generalitat de Catalunya.

Taula 13.
Interrupcions voluntàries de l'embaràs en dones de 15 a 19 anys residents a Barcelona, 1994-2000

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Dones de 15 a 19 anys	370	415	363	437	456	469	501
Increment	-	12,16	-12,53	20,39	4,35	2,85	6,82

Font: Departament de Sanitat i Seguretat Social. Generalitat de Catalunya.

persones de 65 anys i més que viuen soles, de les quals el 82 % són dones (taula 15).

Nivell d'instrucció per sexes

Els nivells educatius de les dones de Barcelona són, en conjunt, inferiors als dels homes. Aquesta diferència es deu sobretot als desequilibris educatius entre sexes en les generacions grans. L'any 1996, el 38 % dels homes de la ciutat no tenien cap titulació (aquest grup comprèn les persones analfabetes, les que no tenen titulació

i les que tenen la primària incompleta); en el cas de les dones aquest percentatge era del 48 %.

L'any 1996 el percentatge de dones que tenien algun tipus d'estudi superior s'aproximava al dels homes, i era superior en el cas dels estudis universitaris mitjans. Actualment la tendència s'està invertint i, fins i tot, el nombre de noies que estudien a la universitat és força superior al dels nois. Només en cinc anys (1991-1996) el nombre de dones amb estudis universitaris superiors es va incrementar en un 50 %, que és un ritme que dobla el dels homes (taula 16).

L'activitat de les dones de Barcelona. El treball assalariat i el treball no remunerat

Els trets més significatius en relació amb l'activitat de les barcelonines són els següents:

La **taxa d'activitat femenina** s'equipara a la d'Europa. La participació de les dones en el mercat de treball manté una tendència ascendent al llarg dels darrers anys. De cada 100 dones en edat de treballar, el segon trimestre del 2002 prop de 63 treballen o tenen intenció de fer-ho, en canvi 80 de cada 100 homes d'aquest mateix grup d'edat treballen o tenen intenció de fer-ho. També cal destacar les diferències pel que fa a la taxa d'atur: en les dones és cinc punts superior que en els homes (taula 17).

Taula 14.
Estructura de les llars. Barcelona, 1991-1996

Indicadors	1991		1996		Increment 1991-1995
	n	%	n	%	
Total de llars	577.193	100,0	577.904	100,0	0,12
Llars unipersonals	104.466	18,1	134.050	23,2	28,32
Llars sense nucli	24.393	4,2	29.982	5,2	22,91
Famílies nuclears					
Parelles sense fills/filles	109.271	18,9	109.683	19,0	0,38
Parelles amb fills/filles	231.103	40,0	192.963	33,4	-16,50
Mares soles amb fills/filles	42.213	7,3	44.564	7,7	5,57
Pares sols amb fills/filles	7.420	1,3	11.935	2,1	60,85
Famílies extenses					
Parella sense fills/filles amb altres persones	12.179	2,1	11.499	2,0	-5,58
Parella amb fills/filles i altres persones	27.244	4,7	25.435	4,4	-6,64
Mares soles amb fills/filles i altres persones	7.330	1,3	6.192	1,1	-15,53
Pares sols amb fills/filles i altres persones	1.443	0,3	1.414	0,2	-2,01
Plurinuclear	10.101	1,8	10.187	1,8	0,85

Font: Web de l'Institut d'Estadística de Catalunya. Anuari estadístic de la ciutat de Barcelona.

La **taxa d'ocupació**, que explica la relació existent entre la població ocupada i la potencialment activa, ens indica que a la ciutat hi ha 54 dones que treballen per cada cent dones de 15 a 64 anys; tot i així, encara hi ha una diferència de 19 punts entre la taxa d'ocupació d'homes i dones.

L'**atur femení** es continua reduint a Barcelona, encara que a un ritme inferior que en anys anteriors, tot i que a mitjan 2002 ha sofert un lleuger increment. A l'agost de 2002 hi havia 26.017 dones aturades, 4.341 menys que a començament de l'any 1988 però 2.556 més que al gener de 2001 (taula 18).

Si considerem el percentatge de dones i homes aturats, veurem que excepte en els grups de 15 a 19 anys i de 55 anys i més, a la resta de grups d'edat hi ha un percentatge d'atur femení superior al masculí. Aquesta diferència és més acusada a la franja de 30 a 40 anys, que coincideix amb l'edat en què les dones tenen una taxa de fecunditat més elevada (taula 19).

De les 47.311 persones aturades a l'agost de 2002, el 45 % són homes i el 55 % dones. Si considerem les persones aturades per nivell d'estudis i sexe, trobem que les diferències més acusades es troben en les titulacions superiors, on prop del 60 % de les persones aturades són dones i el 40 % homes (la diferència és de 18,3 punts), en les titulacions de grau mitjà (la diferència és de 27 punts) i en la formació professional (amb 21 punts de diferència). En canvi, en els grups inferiors (estudis primaris i certificat d'escolaritat), la distància entre homes i dones no arriba als tres punts a favor dels primers (taula 20).

La situació laboral de les dones determina la quantitat d'hores dedicades a les tasques de la llar ja que

Taula 15.
Índex de solitud. Població de 65 anys i més, i població de 75 anys i més. Barcelona, 1991-2000

Grups de població	1991			1996			2000		
	Homes	Dones	Total	Homes	Dones	Total	Homes	Dones	Total
Població de 65 anys i més	107.676	177.805	285.481	119.512	192.299	311.811	127.863	203.802	331.665
Població de 65 anys i més que viu sola	8.622	45.432	54.054	11.113	55.057	66.170	14.450	64.469	78.919
Índex de solitud de persones de 65 anys i més	8,0	25,6	18,9	9,3	28,6	21,2	11,3	31,6	23,8
Població de 75 anys i més	39.432	80.639	120.071	43.087	88.175	131.262	51.322	101.981	153.303
Població de 75 anys i més que viu sola	4.104	22.417	26.521	5.252	29.678	34.930	7.369	39.615	46.984
Índex de solitud de persones de 75 anys i més	10,4	27,8	22,1	12,2	33,7	26,6	14,4	38,8	30,6

Font: Censos i padrons. Per a l'any 2001, les dades fan referència al 31 de desembre de 2000.

Taula 16.
Nivell d'instrucció per sexe. Barcelona, 1991-1996

Nivell d'estudis	% de dones			% d'homes		
	1991	1996	Variació	1991	1996	Variació
Sense titulació	22,8	19,0	-16,5	14,5	12,0	-17,2
Primaris no complets	29,2	29,0	-0,8	26,2	26,0	-0,8
Primaris complets	12,6	13,4	6,3	13,1	14,0	6,9
Superiors	5,5	8,3	50,1	9,5	11,8	24,2

Font. Cens i padró d'habitants.

les dones que duen a terme treball de mercat dediquen moltes menys hores setmanals al treball domèstic que les inactives laboralment. La comparació de la dedicació a les tasques de la llar de les dones i els homes ocupats constata la desigualtat en el repartiment, ja que elles treballen a casa més del doble d'hores que ells. Les dades disponibles dels darrers cinc

anys mostren en general un lleuger increment de la

dedicació masculina a les feines de la llar i un descens de la dedicació femenina (taula 21).

L'Enquesta Metropolitana de Barcelona 2000 ens indica que en un 47,7 % dels casos és la dona sola qui es fa càrrec dels menors de deu anys; l'home ho fa sol en un 1,7 % dels casos i ambdós progenitors conjuntament en un 35,9 % de les situacions (taula 22).

En relació amb el 1995, si sumem la dedicació de pares i mares, el percentatge ha passat del 60,4 % al 49,4 %.

Salut

Segons les dades procedents de l'Enquesta de Salut 2000 realitzada per l'Àrea de Salut Pública de l'Ajuntament de Barcelona, podem destacar el següent:

Taula 17.
Dades específiques d'activitat, educació i atur per sexe.
Barcelona, segon trimestre de 2000

	Taxa d'activitat	Taxa d'ocupació	Taxa d'atur
Total	71,2	63,3	11,2
Homes	80,5	73,4	8,9
Dones	62,6	53,9	13,9
Diferència entre homes i dones	17,9	19,5	-5,0

Font: Enquesta de població activa, INE. Les taxes específiques fan referència a la població de 16 a 64 anys.

Taula 19.
Percentatge de persones aturades per edat i sexe. Barcelona, agost de 2002

	% d'homes	% de dones	Diferència
Menys de 20 anys	2,02	1,47	0,55
De 20 a 24 anys	3,05	3,29	-0,24
De 25 a 29 anys	4,53	5,87	-1,34
De 30 a 34 anys	4,37	6,38	-2,00
De 35 a 39 anys	3,83	5,54	-1,71
De 40 a 44 anys	3,73	4,95	-1,21
De 45 a 49 anys	3,64	5,23	-1,60
De 50 a 54 anys	4,85	6,02	-1,17
De 55 a 60 anys	7,87	6,69	1,18
De 60 i més	5,84	3,37	2,48
Total	4,35	5,04	-0,70

Font: Atur registrat l'agost de 2002. Departament de Treball. Generalitat de Catalunya. La població de referència és la de 31 de febrer de 2000.

Taula 18.
Evolució de l'atur per sexe.
Barcelona, 1988-2002

Període	Total	Homes	Dones
Gener de 1988	58.312	27.954	30.358
Gener de 1999	50.140	22.929	27.211
Gener de 2000	45.127	20.594	24.533
Gener de 2001	41.972	18.511	23.461
Gener de 2002	44.873	20.641	24.232
Març de 2002	45.584	21.085	24.499
Agost de 2002	47.311	21.294	26.017

Font: Departament de Treball. Generalitat de Catalunya.

de salut percebut i en les segones només un 65,5 %.

- Dels menors de 14 anys, un 30,3 % dels nens i un 23,6 % de les nenes declaren tenir trastorns crònics; en canvi, en les persones majors de 65 anys, un 87,1 % dels homes i un 93 % de les dones declaren patir algun trastorn crònic.
- Un 17,1 % dels homes i un 19,1 % de les dones van declarar haver patit un accident que hagués provocat restricció de l'activitat habitual o que hagués requerit assistència sanitària durant l'any anterior a l'entrevista.
- De la població de 14 anys i més, un 34 % dels homes i un 24 % de les dones declaren ser fumadors.

- De la població major de 14 anys, un 80 % dels homes i un 72 % de les dones declaren el seu estat de salut com a molt bo o bo. Els percentatges disminueixen amb l'augment de l'edat; així, en el grup de 65 anys i més només un 54 % dels homes i un 41 % de les dones declaren un estat de salut bo o molt bo.

- Si comparem les dones que tenen un treball remunerat amb les mestresses de casa, en les primeres hi ha un 83 % que declaren bon estat

Taula 20.
Aturats segons el nivell d'estudis i el sexe. Barcelona, agost de 2002

Nivell d'estudis	% d'homes	% de dones	Diferència
Sense estudis	58,3	41,7	16,67
Estudis primaris	49,1	50,9	-1,74
Certificat d'escolaritat	48,5	51,5	-3,05
Formació professional	39,5	60,5	-21,08
EGB	44,8	55,2	-10,32
BUP	48,0	52,0	-3,97
Titulació de grau mitjà	36,2	63,8	-27,67
Titulació de grau superior	40,9	59,1	-18,27
Total	45,0	55,0	-9,98

Font: Departament de Treball. Generalitat de Catalunya.

Taula 21.
Mitjana d'hores setmanals dedicades a tasques domèstiques per part de la població segons el sexe i la situació laboral. Barcelona, 1995-2000

	1995		2000	
	Dones	Homes	Dones	Homes
Ocupats/des	17,3	4,4	16,2	6,4
Aturats/des	23,6	6,6	24,6	10,2
Mestresses de casa	39,1	-	34,3	-
Jubilats/des	26,4	6,4	26,1	8,5
Total	26,2	5,4	22,4	6,5

Font: Enquesta metropolitana de Barcelona 1995 i 2000.

Taula 22.
Persona que es fa càrrec principalment dels infants menors de deu anys a les llars. Barcelona, 1995 i 2000

	1995 (%)	2000 (%)
Mare	56,7	47,7
Pare	3,7	1,7
Ambdós conjuntament	33,2	35,9
Altres familiars de la llar	5	3,1
Altres familiars de fora de la llar	-	5,2
Ns/nc	1	6,3

Font: Enquesta metropolitana de Barcelona 1995 i 2000.

Taula 23.
Conductes relacionades amb la salut en la població de més de 14 anys. Hàbits de la població. Barcelona, 2000

	% d'homes	% de dones	% total
Consum de tabac			
Fumador/a	34,3	24,2	29,3
Exfumador/a	31,1	13,5	22,4
No fumador/a	34,6	62,2	48,3
Activitat física habitual			
Intensa	9,9	4,6	7,2
Moderada	37,9	39,3	38,6
Lleugera	15,5	20,1	17,8
Inactiu/va	36,7	36,0	36,3
Amb excés de pes	22,3	20,5	21,4

Font: Enquesta de salut de Catalunya 2000.

- Un 47,8 % dels homes i un 43,9 % de les dones declaren realitzar activitats físiques intenses o moderades. El percentatge d'inactivitat és similar entre homes i dones (el 36 %).